

Vad skandinaviskt som finnes i Regina

Några korta uppgifter om norskar och danskar, som jag upptäckte. Kort historik över "Royal Canadian Mounted Police," vars "depot division" i Regina var väl värd att beskåda.

FÖR S.C.T. AV REIMAR REMIDAV.

XVIII.

Under mina resor i Canada har jag lagt märke till en sak, och det är, att våra norska och danska bröder hålla bättre samman än vi svenskar. Fast svensk måste jag erkänna detta stora faktum. Så var och förhållande i Regina. Norska och danska hade bättre reda på varandra och umgås mer med varandra än svenskar.

Naturligtvis hann jag ej träffa alla

ren var han ute på skördarbete i Manitoba. Det var annat det att sitta på ett kontor och hålla i penna. På vintern arbetade han för Canadian Pacific järnvägen i en restaurang. Senare begav han sig till Govan, Sask., där han de tre eller fyra åren arbetade på farm, och det sista året där erhöi han anställning i en butik som biträde. Sedan cirka 1918 har han varit bosatt i Regina, vilka är födda i Staterna, och vilka har intaga framstående ställningar. Den ene av dem är Mr. Louis M. Larson, vilken föddes i Wisconsin och som vid unga år inträdde i International Harvester Co:s tjänst, där han nu avancerat till "collection manager" för västra Canada. Sedan 1908 är han bosatt i Regina. Fast född i Staterna både talar och läser mr. Larson sitt ursprungliga modersmål, av vars litteratur han är mycket intresserad. Han är en sympatisk och trevlig man samt har ett mycket fint hem.

En annan är mr. N. E. Knudsen, vilken föddes i Iowa, där han avlade examen som civilingenjör. Han arbetade med järnvägsbyggnad över alla de västra staterna i Onkel Sam's land. Sedan 18 år tillbaka kom han till Canada, och han har sedan 1911

Ar 1916 ingick han äktenskap med Mrs. Louise Rimstad, vars förste man dödades under den stora cyklonen 1912. Makarna Rimstads hus ansetts svårt av värmet samt ramponerades och måste byggas om. Mrs. Olson är född i Stockholm och kom 1893 till Kenora, där hon blev bekant med sin förste man. Även mr. Rimstad var norsk, och han var roadmaster för Canadian Pacific.

Harold Carlson är en ung "fyr" från Tonstad i Siredal, vilken emigrerade 1913 och först kom till Wisconsin, där han stannade 15 år. Sedan 1918 har han haft Regina som sitt huvudkvarter. Till professionen är han snickare, vilket yrke han utövat både i Amerika och Canada. Samma yrke har också hans gode vän Otto Taus, vilken är född i den be-

sjukdomar, paralytisk, gallsten, gulst, dålig blodcirkulation och många andra för många att nämna. Blodet blir fyllt med gifter och hudens porer tillstängas. Genom bad och massage öppnas porerna och stärkas hudmuskulerna, och genom de "behandlingar" som givas i Larsens institut, hindras förstoppningen och därigenom upplagrandet av gifter i kroppen. De inre organen befrias från sitt onaturliga arbete och blodet renas. Under årens lopp ha tusentals personer fått sin hälsa förbättrad genom att taga behandlingar i Larsens institut, som nu är beläget i Westman Chambers & Rose Street samt mitt emot City Hall. Personer, som är svårare sjuk, kunna under behandlingen få bo i hans sanatorium.

Om mr. Larsen är en läkare för kroppen, så är mr. Sophus Emmeluth en läkare för själen, i det att han är musiker och därtill en framstående sådan. Mr. Emmeluth föddes 1885 i Randers samt började studera musik redan då han var 8 år gammal. Han tillhörde kunsk. ingenjörskårens musikkår i 5 år samt var sedan privatmusiker i Köpenhamn. Hans instrument är flöjt och trumma. Till Amerika och New York emigrerade han 1907. Men liksom andra nykomlingar fick han så genom sköten, och det första året arbetade han i en glasfabrik. Sedan kom han till Walnut, Ill., där han arbetade hos en farmare samt på lediga stunder spelade i en musikkår. Efter ett års vistelse där reste han till Omaha, Neb., där han stannade i 1½ år samt bl. a. var biträde i en järnaffär. Där fick han dock tillfälle att spela i Christensons orkester. Till Canada och Winnipeg styrde han kosin 1911 samt kvarblev där i 3 år. Under 7 månader spelade han i Dreamland tillsammans med den berömda pianisten Goldsmith. År 1914 fick han anställning i Regina för Rosland Theatre Co. och sedan 2 år tillhör han Famous Capitol Orchestra. Musikdirektör för densamma är mr. W. Wilson, som är en framstående musiker. Bland medlemmarna i denna orkester märkes bländaren M. Anderson från Winnipeg. Chef för teatern är mr. B. Crowe, för vilken mr. Emmeluth endast hade beröm.

Mr. Emmeluth uppträder nu i höst jämte mr. Marshall i en vandrevilleakt. Hans egna musikinstrument är värda över \$10,000. Han säger sig trivas gott i Canada samt framhåller, att Canada är ett bra land för föreställassa musiker.

Sedan 1910 är han gift med den norska damen Anna Thom från Bergen och har med henne en dotter. År 1921 gjorde han ett besök i Danmark, Sverige och Norge, vilket varade i ett år. Hans fader är sedan 40 år överjägmästare i Clansholms församling. Men mr. Emmeluth är ej endast utövande musiker, ty han bedriver också en reparationsverkstad för musikinstrument, vilket yrke han lärde i Köpenhamn.

Så träffade jag också den ganska nykomne dansken, nämligen mejeristen Nils Christian Hansen, vilken utbildad sig i sitt yrke i 8 år vid olika mejerier i Danmark. År 1921 emigrerade han till Canada samt fick anställning vid ett mejeri i Coronation, Alta. Efter 4 månader satte han, in en annons i en dansk tidning om erhållande av mejeriplats samt fick 17 svar. Han valde då Saskatchewan Co-operative Creamery, för vilket bolag han arbetat sedan i april 1922. Mr. Hansen framhöll, att metoderna i Danmark var något bättre än här. Och det är ej att undra på, ty Danmark är ju känt som mejeristernas förlovade land.

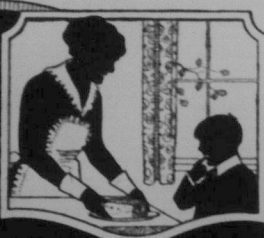
Eftersom de skandinaviska folken alltid ha älskat lag och ordning, passer jag på att avsluta dessa två artiklar med en kort redogörelse för "Royal Canadian Mounted Police," varav en division är förlagd i Regina. The Mounted Police har spelat en stor roll i Canadas utvecklingshistoria samt hade under dessa nybyggeritid en stor uppgift att frylla. Då Canada så att säga låg i sin födelöfönd, och då det var svårt att i ett villt och endast sparsamt bebyggt land uppehålla lag och ordning, startades denna organisation under ledning av den brittiske generalen John French, vilket skedde 1873. The Mounted Police lyder under justitieministeriet, och dess verksamhetsfält är hela Canada från östra kusten till den västra samt från de arktiska regionerna i norr till gränslinjen mot Onkel Sam's land.

"Rodeokarna," som de kallas på grund av sin röda vapenrock, ha gjort sig både älskade och fruktade samt ha outplånligt inskrivit sitt namn i Canadas hävder.

Dess huvudkontor är förlagt i Ottawa, och dess högste chef är en "commissioner" med generals rang. Depot divisioner och utposter i de olika provinserna lyda därunder. I spetsen för varje depot står en superintendent med majors rang. Utposterna sortera under depoter. Högste chefen har under sig två "assistant commissioners" med överstes rang, av vilka en är stationerad i Ottawa och den andre i Vancouver.

Manuskap och officerare erhålla samma träning som det brittiska kavalleriet, plus polistbildning. Manuskap och underofficerarna antas stiger till 1,100, och officerarnas till 75.

Varje divisionsuperintendent har magistratsträttighet att upptaga varje

Use it in All Your Baking

PURITY FLOUR

"More Bread and Better Bread" and Better Pastry too.

mal i vilken som helst del av Dominion of Canada. Dess officerare och underofficerare ha samma befogenhet som allmän åklagare.

Varje man, som är brittisk medborgare genom födelse eller naturalisering, och som är fysiskt lämplig samt av god karaktär, kan bli en "roddock."

De måste dessutom ha god skolbildning, och åldersgränsen är mellan 20 till 40 år. Första gången måste de binda sig för tre år, och där efter kunna de binda sig från ett till tre år.

De plikter, som åligger denna organisation, är många, men de kunna i korthet innefattas i de orden: att upprätthålla lag och ordning i allmänhet samt beivra brott emot de kriminella lagarna.

Efter vissa tjänsteår erhålla både manskap och officerare pension.

Då jag besökte depot divisionen, mottogs jag med största vänlighet av dess superintendent, som beredvilligt gav mig alla upplysningar samt lät mig företa en rund genom och kring byggnaderna.

Divisionens styrka är omkring 250 man. Byggnaderna är väl hållna, och manskap och officerare ha snygga matsalar, bibliotek och messrum. Man iagar bästa vård om dem på alla sätt, både vad mat, husrum och förtroelse beträffar. Den fysiska utbildningen är förstklassig, och likaledes dess skolor.

Omgivningarna äro mycket vackra, ty överallt mötes ögat av gröna grasmattor, rader av träd samt blomsterrabatter. Vi visa här en bild av dess byggnader samt av den vackra parlamentsbyggnaden, som ju också representerar lag och ordning i provinsen Saskatchewan.

Sanningen om min far av Leo Tolstoj d. y.

Greve Leo Tolstoj d. y. har skrivit en bok om sin fader, i vilken han för svarar sin mors minne från mot henne riktade angrepp.

Gamle Tolstojs tre kvinnotyper.

Ingen man var så omvittnad som författaren greve Leo Tolstoj, om vilken Alexander sade dessa klassiska ord, då man föreslog att arrestera Tolstoj: "Det finnes ingen fängelseport, som är nog nog för honom att gå in genom."

Nu har Tolstoj son, greve Leo L. Tolstoj, utgivit en bok, som har titeln: "Sanningen om min fader." Det mest karaktäristiska i boken är, att den försvarar grevinnan Tolstoj minne mot de angrepp, vilka riktats mot den berömda författarens hustru leke minst av Romain Rolland.

Grevinnans son protesterar energiskt mot den kränkning av hans moders rätt, vilken tillskyndades henne, då vid Tolstojs död läkare och medlemmarna av familjen hindrade henne att komma in i det hus, där hon hade gjort sitt livs sista kamp.

Huru var då det verkliga förhållandet mellan Tolstoj och hans hustru? Bekvämt torde han knappast varit som äkta man, och hans son nöjer sig med att utveckla de tankar, som Tolstoj alltid framställt med avseende på äktenskapet, och vilka äro föga smickrande för den ryska kvinnan — något annat lands kvinnor passa de nog inte in på. Tolstoj sade:

1. Det finnes tre slags kvinnor. Den som blir mor, älskar sig mera sina barn än sin man. Det är den bästa kvinnotypen. Den kvinna, som är mera mor än hustru, är redan något. Den mest föraktliga kvinna är den, som varken bryr sig om sina barn eller sin man.

2. Den mest intelligenta kvinna är i full livskraft, är ett vilddjur. 2. Den mest intelligenta kvinna är mindre intelligent än en dum karl. Detta himmelskriande påstående förklaras kanske genom att Tolstoj i hela sitt liv var omgiven av en oändlig krets av fruntimmer, vilken bestod av en hel skara "tanter," hans syster, hans svägerska och hans dotter. Den enda bland dessa mer eller mindre hysteriska kvinnor, vilken offrade sig för den stora författarens och det stora barnet, var i verkligheten hans hustru, vilken innerst förstod honom och älskade honom.

Vem vågar motsäga detta påstående, då det framställs av en son?

Till belysning av fadern berättar greve Tolstoj ett litet uppträde, vilket ägde rum mellan fadern, romanförfattaren Turgenjev och furst Urslov, vilken var en av Tolstojs livliga anhängare.

Turgenjev, vilken hade kommit till Jasnaja Poljana för att jaga, var fruktare, under det att Tolstoj närmast var mystisk och rymt ut i fingerpetsarna.

Tolstoj försvarede hetsigt Ryssland, varpå Turgenjev svarade:

Ryssland är den lagst stående nation i civilisationen.

Och Tolstoj svarade:

— Vad är civilisation? Brännvin, likörer och dammoder. Läderliga romaner! Varieteter och sängerskolor, vilka äro blandade med regeringsövervåld och hyckleri.

SKOGSPLANTAN

Under mitt arbete i skogen fick jag en dag syn på en mycket vacker barrträdplanta. Jag såg länge på hur välformad den var och tänkte att någon gång, när det passade, taga hem plantan och sätta den på gården hemma. Arbetet påskyndade emellertid, och den lilla plantan råkade i glömska, fick stå ensam i det lilla skogs-träsket. — Vintern kom, och då var ej någon tid för plantering. Men fortare än någonsin kom våren det året. En dag kom jag tillfälligtvis vandrande på vägen, som ledde förbi den vackra skogsplantan, men som jag ej denna gång hade tid att taga den med hem, fick den även nu stå kvar.

Så en dag på hosttiden kom jag att fundera på, om jag ej borde taga en stunds ledighet för plantering av buskar och träd. Jag drog åstad bortåt skogsgräset, men kommen dit fick jag till min överraskning se, att den lilla plantan ej var så vacker som förr. Hon stod där på sin forna plats, men den livskraftiga prägelen var borta, nu stod hon där som en krympling, en forrumpad.

Den lilla enkla episoden ur växtlivet kommer mig att tänka på den stora likheten mellan en vacker skogsplanta och unga, livskraftiga människoplantar, som så vackert lyssna utav gudomligt renhet för att en tid därefter vara märkta med djupa, vanpyndade ärr efter en tillvaro i last och smuts.

Tänk vad endast en enda natt tillbragt i rus vid en dansbana kan verka förvinnande på en människoplanta, hur ett oförstörbart nöjesbegär kan straffa sig självt, hur förfäkligheten i nöjeslivet stannar den ändlösa växten.

Ungdomen borde vid det här laget hava kommit till besikt om, att de hava behövt av verkliga nöjen, som skänka bestående värden. Det är dock långt ifrån fallet med många av vårt lands ungdomar. De ge sig in bland de store usla nöjen, som nu finnas i mest utsträckning än någonsin. Aldrig har den moraliska kulturen varit så sjukande, som nu. Men vårt hopp står till de unga, ännu ej anfrädda plantorna!

Nog var det väl många träd, som brast under vinterens trynande börd, och teinbar unga, som brötos i hast, och plantor, forrumpade, förstörda. — Min vän, om i hjärtat du vinter här,

må en glittrande stråle då finna vägen ditin, där sorgen dig tär, att lykan du åter må finna."

Eugen Ed.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co.

Den gamla etablerade firmen

36-37 C.P.R. Building.

Hörnet av Portage & Main St.

WINNIPEG

Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

Privat tel. 5h. 5736; Kontor A4963

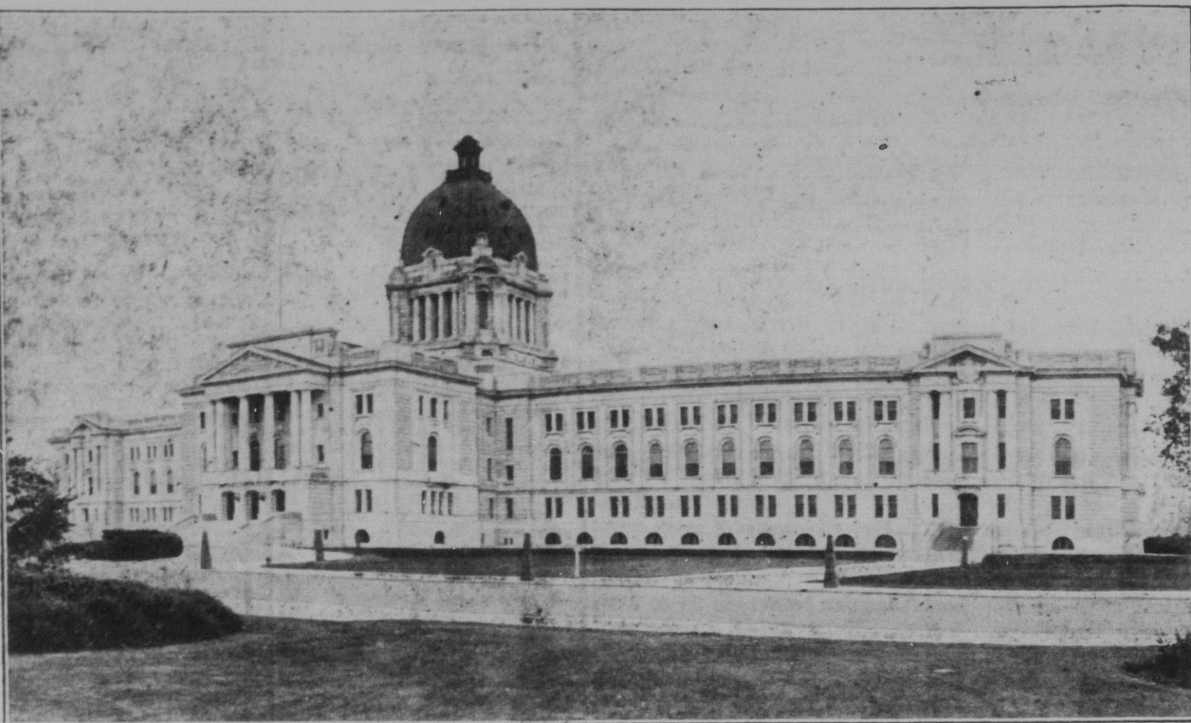
Skandinavisk Advokat

W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.

Jurist, Solicitor, etc.

Lärare Manitoba Law School.

No. 3 Home Investment Bldg.

Saskatchewan provinsiella parlamentsbyggnad i Regina, uppförd åren 1908-11 samt kostande över en miljon.

av dem, men jag vill här ge några korta biografier över dem, som jag hade tur att träffa.

Jag börjar då med affärsmannen Ole Lindsköld, som är född nära Stavanger och hemma i Norge var affärsman. Vid 24 års ålder emigrerade han 1898 samt kom först till Chicago. Men redan efter ett par veckor reste han till Minneapolis, där han stannade i 4 åttor år samt ägnade sig åt fastighetsmakleri mesta delen av tiden. Han var dock en mångsidig man samt var även intresserad i hotell- och restaurationsväsen, och en tid reste han i och för affärer i Montana med flera stater. Under största delen av året 1907 vistades han i Chicago, varefter han under tvänne år bereste Iowa i egenskap av handelsresande. Därpå slog han sig ner i Sioux Falls, S. D., och bedrev där i två år en s. k. produce business eller affärer med livsmedelsvarer. Sedan 1912 har han varit bosatt i Regina, och även där säljer han livsmedelsvarer en kros.

gina, där han haft anställning hos grosshandelsfirmor och minutaffärer. För närvarande är han anställd vid Regina Flour & Feed Co. Sistlidna år utgör sin semester företog han en längre resa i östra Canada. Mr. Norgren är en intelligent ung man, som tydligen kommer att slå sig väl fram här i landet som affärsman.

Inom bankvärdens representeras Norge av mr. Erling Beyer från Bergen, där han föddes 1890. Efter avslutad skolgång arbetade han på affärskontor i Tyskland och Frankrike samt kom på bosten 1906 till New York, efter dock att förut ha företagit en tur genom nästan alla europeiska länder samt avlagt ett besök i sitt hem.

Till Canada kom han 1909 samt blev 1910 anställd av Union Bank. Sedan den tiden har han tjänstgjort som lokalavdelningschef för denna banks kontor på platser i Manitoba, Saskatchewan och Alberta. Då Union

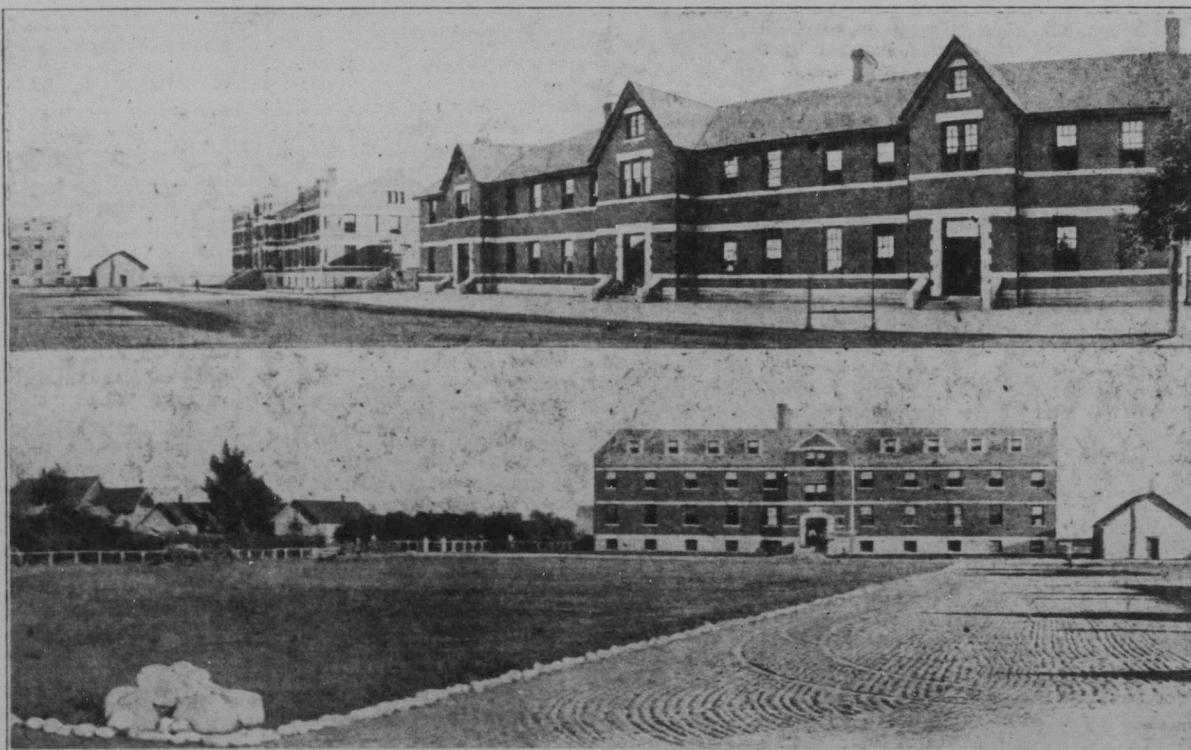
varit förenad med Saskatchewan Co-operative Co., eller alltså den dess start. För närvarande bekläder han posten som chefsingenjör.

En nykomnen norsk finnes i Regina, nämligen mr. John Block. Efter avslutad studentexamen ägnade han sig åt affärslivet, och mellan åren 1917-23 bedrev han egen affär samt hade till och med avdelningskontor i Stockholm. I och för sina affärer vistades han tillfälligt i England, vilket kom honom mycket väl till pass för språkets skull. Då han i maj detta år emigrerade till Canada på grund av att affärslivet var så tryckt i Norge.

Även han fick hugga i med tungt kroppsarbete samt arbetade ett par månader vid en Canadian Pacific farm i Stawart, Sask. Han ansåg dock, att platsen var för osäker samt reste till Regina, där han på grund av sina språkkunskaper fick plats kontor på ett hotell. Men där stannade han ej länge utan lyckades

romda Gudbrandsdalen, och som anslöt till Minnesota 1909, där han i några år hade homestead, vilket han dock senare sålde. Till Regina kom han några år senare, och där samt runt Saskatchewan har han snickat. Både han och Carlson trivas gott här i landet och anse det vara bättre här.

I Regina finnas även några danskar, av vilka jag hade nöjet att möta tre. Av dessa har mr. R. H. Larsen vistats längst på denna sidan Atlanten. Han föddes 1891 i "kongens del" i Köpenhamn. Då han var endast sex månader gammal, emigrerade hans föräldrar till Amerika, vadan han dock fick sin uppfostran. År 1910 graderade han från Kollbergs välbekanta massagetstitut i Chicago samt arbetade därefter vid olika sanatorier i Staterna. År 1914 startade han eget institut i Seattle samt har sedan dess haft bad och massage institut i Vancouver, Victoria, Wallace, Idaho, samt Winnipeg. I

De byggnader i Regina, där "The Mounted Police" divisionen är inkvarterad.

vadan han är vad vi kalla för grosshandlande. Hans affärer gå bra, och han synes trivas väl.

Mr. Lindsköld har en egen liten fin automobil, i vilken han var vänlig nok att taga mig runt flera gånger vadan jag på så sätt fick se åtskilligt av det vackra Regina. Fast han varit här i 25 år, har han ingalunda glömt bort "det norske språk" vilket länder honom till all heder.

Hans gode vän Louis Norgren är också affärsman. Han är född i Kristiania, där hans fader är läkare. Efter avslutade skolestudier arbetade han för banker och grosshandelsfirmor. I juli 1913 emigrerade han till Canada. Han var ej rädd för att hugga i med hårt arbete, och den första somma-

Bank i juli 1921 besökt sig för att öppna en branch i Fort Smith och Fort Norman i nordvästra Alberta, erhöi han uppdraget att förestå denna branch. Han var då assisterande superintendent vid huvudkontoret i Winnipeg. Han stannade på denna nordliga post i ett och ett halvt år.

Sedan i april detta år är han anställd i Regina som chef för Interior Trust Co., som står i förbindelse med Union Bank.

Mr. Beyer är en energisk och bekväm affärsman, vilken skulle passa mycket bra som norsk konsul i Regina. Någon sådan finnes nämligen ej här, fast det är av behovet starkt på kallat.

Carl Olson tillhörde de gamla nybyggarna. Han föddes 1871 i Norge samt kom med sina föräldrar till Amerika, då han var omkring 8 år gammal. Till Regina flyttade han 1912 samt har hela tiden arbetat för Saskatchewan Co-operative Creamery Company.

Regina hyser tvänne män av norsk

Regina slog han sig ner 1918 och har där arbetat upp sin affär till en verkligt förstklassig inrättning.

Eftersom Larsens institut väl är ett enda av sitt slag i Canada, anser jag mig i korthet böra redogöra något för "Larsens Sweating System and Scandinavian Methods," som han kallar det. En av vår tids största bioklor har påpekat, att de flesta av oss då helt enkelt därför, att vi ej snabbt nog kunna bli kvitt de gifter, som samlas i vår kropp. Larsens metod hjälper naturen i denna viktiga process. Ledande auktoriteter i U. S. förklarade, att 1922 97 procent av alla dödsfall direkt eller indirekt hade förstoppning som orsak. Av förstoppning (constipation) uppstår alla former av reumatism, njur- och lever-

Regina hyser tvänne män av norsk